

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opvscvla Spiritvalia - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae
Christianae. III. Manuductio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De
Sacrificio Missae. VI. De Discretionem Spirituum ... Operum Eminentiss.
Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

§. 41. Religiosi suae vocationis immemores describuntur

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

omnis, vel minima regularis disciplinæ relaxatio. Hinc verò paulatim provenit propriæ vocationis oblivio, orationis, atque aliarum exercitationum omissio: tum variis subtilitatibus, & argumentis quæ à proprio amore suggeruntur, disciplinæ contemptum excusare nituntur: & quia interiori spiritus suavitate destituti sunt, solatium foris quærunt à creaturis. Pauci sunt, qui in simplicitate cordis sui per spinosa crucis itinera Christum sequantur. Turba verò errantium maxima est, unde licitum quodammodo fit, quod plerique faciunt. Cavendum igitur ne multorum exempla nos perdant, desperare enim dementia est hominem tepidum & imperfectum in eo statu securè vivere, in quo viri sancti cautè incedentes vix trauittem tenuerunt.

§. XLI. *Religiosi sua vocationis immemores describuntur.*

Non consistit spiritus religiosus in exteriori specie, & in habitus ac corporis compositione; sed in spiritu humilitatis & in interiori cum Deo occupatione. Quia verò infirmitas humanæ naturæ eundem semper rigorem servari non patitur, hinc fit, ut sensim defluat & ad propria commoda quærenda ruat: ex quo sequitur, ut omnis religio quantumvis optinè instituta, à primævâ puritate & fervore recedens per quosdam vix perceptibiles gradus ad humanum, & politicum vivendi modum dilabatur. Ideò plures tam religiosi, quàm Clerici omnino ficti sunt, habitu quidem ecclesiastici, moribus autem deteriores, quàm filii hujus sæculi. Toti sunt in apparatu verborum & ceremoniis, in procurandis dignitatibus, in aucupandâ magnatum benevolentia, in cumulandis divitiis. Mille habent diverticula, ut suos distortos fines consequantur, & publico Ecclesiæ bono privatas utilitates anteponant. Habitant in domo Dei Patri cælesti prorsus degeneres, & servi Dei dicuntur, cuius mandatis non obediunt. Vitam ducunt omni sollicitudine vacuam, de Christi patrimonio viventes, atque amplis redditibus do-

tati sunt, ut Deo & Ecclesiæ deserviant: nihil tamen totius anni decursu agunt, quod unius diei alimoniam mereatur. Nunquam desunt illis verba, ut totâ die inutiliter cum hominibus sermones misceant: muta verò sit lingua, deficit sermo ut vel modico tempore de Deo, vel cum Deo loquantur. Alii verò sunt, qui averſi à propriâ vocatione, in qua permanendum esse Apostolus monet, ad alium statum quasi perfectiorem aspirant; cumque mores mutare deberent, hanc mutationem differunt, donec sint in alio loco, ad quem nunquam pervenient. Somnia vigilantium ista sunt & subtilissima diaboli tentatio, nam cœlum non animum mutant, qui per loca diversa vagantur. Difficile est ut alio loco laudabiliter vivat, qui se & sua vitia secum portat.

§. XLII. *Oportere Religiosum à mundo alienum esse.*

Tunc Religiosus sperare poterit se initium aliquod perfectionis habere, cum ipsum homines oderint & despexerint. Unusquisque enim sibi dissimiles odit & Christus discipulis suis dixit; *Si de mundo essetis, mundus quod suum erat diligeret: quia verò de mundo non estis, sed ego elegi vos de mundo, propterea odit vos mundus.* Ioan. 15. 19. Quod si Religiosus de mundo non est, ita vitam in monasterio instituere debet, ut modo vivendi ostendat, se statum pœnitentiæ profiteri ad expianda peccata, quæ olim in mundo perpetravit. Quia magis autem à mundi actibus alienus fuerit, eo citius ad apicem perfectionis perveniet: & quo minus inter gentes versabitur, eo majori pace & animi libertate fruatur. Facile transitur ad plures, & pravorum exempla sensim bonos ad similia disponunt. *Commisti sunt inter gentes & didicerunt opera eorum, & servierunt sculptilibus eorum.* Psal. 105. 35. & *facti sunt sicut populus, ita & Sacerdos.* Isai. 24. 2. Nimia quoque familiaritas, & assidua cum hominibus consuetudo fastidium gignit, occulta vitia detegit, contemptum parit & fervorem devotionis extinguit. *Nemo*